

عنوان مقاله:

تاثیر تمرینات منتخب ثبات دهنده مرکزی بر درد و ناتوانی عملکردی بیماران مبتلا به کمردرد مزمن غیر اختصاصی

محل انتشار:

مجله پژوهش در علوم توانبخشی، دوره 10، شماره 1 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

اسماعیل صفدری - کارشناس ارشد آسیب شناسی ورزشی و حرکات اصلاحی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

خلیل خیامباشی - دانشیار طب ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

غلامعلی قاسمی - استادیار حرکات اصلاحی و آسیب شناسی ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

علیرضا فلاح - کارشناس ارشد آسیب شناسی ورزشی و حرکات اصلاحی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

ابراهیم سخاوت - کارشناس ارشد آسیب شناسی ورزشی و حرکات اصلاحی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: کمردرد یا درد ستون فقرات شایع‌ترین عارضه عضلانی-استخوانی است. روش‌های متعددی برای درمان کمردرد وجود دارد ولی دستیابی به روشی مختصر، ساده و فشرده نیاز امروز جوامع صنعتی است. هدف از انجام این تحقیق بررسی تاثیر شش هفته تمرینات منتخب ثبات‌دهنده مرکزی بر درد و ناتوانی عملکردی بیماران مبتلا به کمردرد مزمن غیراختصاصی بود. مواد و روش‌ها: بیست بیمار مبتلا به کمردرد مزمن غیراختصاصی (۱۰ زن و ۱۰ مرد) با میانگین سنی $4/3 \pm 55/24$ سال، میانگین قد $6/9 \pm 15/164$ و میانگین وزن $4/5 \pm 75/65$ به مدت شش هفته برنامه تمرینی منتخب ثبات‌دهنده را زیر نظر فیزیوتراپیست انجام دادند. میزان درد با استفاده از مقیاس دیداری درد (VAS) و میزان ناتوانی عملکردی با استفاده از Oswestry Disability Index قبل و پس از شش هفته مداخله تمرینی اندازه‌گیری شد. نرمال بودن داده‌ها با استفاده از Shapiro-Wilk Test و میزان تغییرات درون‌گروهی با استفاده از SPSS ۲۱ انجام شد. یافته‌ها: نتایج نشان‌دهنده کاهش معنی‌دار در میزان درد، از $13/2 \pm 12/7$ به $6/2 \pm 75/3$ در بیماران مبتلا به کمردرد مزمن غیراختصاصی پس از شش هفته تمرین ثبات‌دهنده منتخب بود ($p=0/0$). همچنین نتایج بدست آمده از ODI نشان‌دهنده بهبودی معنی‌دار در میزان ناتوانی عملکردی پس از انجام شش هفته مداخله تمرینی بود و از $42/15 \pm 8/40$ در پیش آزمون به $52/14 \pm 3/23$ در پس‌آزمون کاهش یافت ($p=0/0$). نتیجه‌گیری: با توجه به نتایج تحقیق حاضر، تمرینات منتخب ثبات‌دهنده با کاهش زمان هر جلسه تمرینی می‌تواند در توانبخشی بیماران مبتلا به کمردرد مزمن نقش به سزایی داشته باشد و باعث استفاده مداوم از آن‌ها در طول زندگی شود، لذا می‌توان از این پروتکل به عنوان جایگزینی برای تمرینات پر حجم و زمان‌بر استفاده کرد. کلید واژه‌ها: تمرینات منتخب ثبات‌دهنده مرکزی، کمردرد مزمن غیراختصاصی، ناتوانی عملکردی، درد

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1593214>

